

**Консультація для батьків
«Створюємо родиною музичні
творчі казки»**

Якщо Ви твердо вирішили, що ваша дитина буде займатися музикою,

намагайтеся підготувати його як можна раніше, починаючи з двох років. Як відомо, слух є у кожної людини. Але, якщо його не розвивати з віком ця здібність згасає. Займатися з малюком вдома може любя матуся. Ви звертали свою увагу, як дітки, яким тільки виповнився рік люблять стуками ложкою по тарілці або по столу. Перетворіть дії дитини на цікаву гру. Гра на інструменті – це умовна мова,

яку може розуміти кожна людина. Придумайте звукову казку з перекладом. Спочатку відтворіть звук, а потім поясніть, що він означає. І тоді удар по клавішам ксилофону перетвориться на падіння зірки А стук паличками по барабану – у цокіт маленьких козенят, які біжать до мами. Спробуйте розмовляти з малюком мовою музичних інструментів. Не треба розмовляти словами, просто «відповідайте» бубном або ксилофоном щось дитині, а вона хай відповідає за допомогою свого інструменту. А потім хай дитина розкаже Вам про ви розмовляли. Прийміть любов його версію. Ви дуже швидко побачите, як ваш малюк навчився слухати і чути. Хай це тільки початкове враження про можливості музики. Пізніше фантазія підкаже йому про що хотіли сказати відомі композитори своєю музикою.

Шановні батьки, прочитайте дитині казки про веселі пригоди у країні музики, щоб через казку терапію дитина зрозуміла, які звуки називаються високими, а які низькими, назви нот та збагатилася естетичними знаннями про цікавий світ музичного мистецтва. Ви можете створити власні цікаві музичні казки і захопити процесом творчості свою дитину. Добре, коли до процесу казко творення залучаться найстарші члени родини: бабусі та дідусі, їхня мова, народні примовки, забавлянки нададуть процесу яскравого колориту народності та фольклору, що є одним із найважливіших основ формування національного виховання дитини дошкільного віку.

Музична казка про висоту звуків.

Жили – були три веселих дзвіночка: Дінь, Дан і Дон. У кожного з них. була своя пісенька. Дзвіночок Дінь співав тоненьким, високим голосочком. Середній дзвіночок Дан співав свою пісеньку середнім голоском. А у дзвіночка Дона голос був товщий, нижчий ніж у його друзів і його пісенька звучала по – іншому.

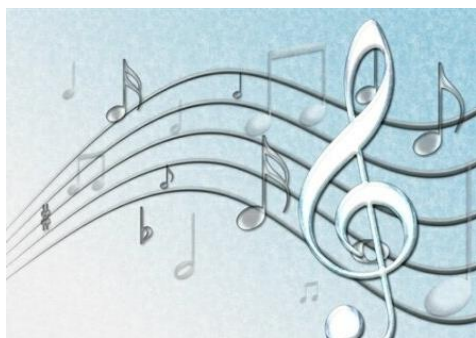
Дзвіночки висять хитаються, дзвенять, повторимо їх дзвін: дінь – дінь, дан – дан, дон – дон.

Подивіться на ці три лінії. На кожній з них зображений дзвіночок. Дзвіночки співають свої пісеньки. Впізнайте, який дзвіночок дзвенить вище всіх? Який нижчий всіх? Заспівайте пісеньку кожного дзвіночка і одночасно покажіть рукою висоту звуку.

Казка «Про високі та низькі звуки»

За синіми морями, за густими лісами, у тридев'ятому царстві знаходилась Музична країна.

Правили країною Музичний король та принцеса Акизум, а жили вони в чудовому сонячному палаці, який із усіх сторін оточували море квітів, безліч білосніжних кущів троянд, що являлись символом усього світлого, доброго та прекрасного.

Прокинувшись раненько, Акизум виходила на подвір'я, сідала прямо на зелену, пухку травичку і починала слухати музику природи.

Музика природи, це шелест листя, посмішка сонечка, крапельки роси, метушня комашок, спів пташок, тріск гілочок, звуки звірів і все, все, все, що оточувало Акизум.

Саме так, під час слухання музики природи, у принцеси промайнула думка, що всі звуки не схожі один на другий. Одні – низькі, інші – високі. Адже пташечки літали високо – високо, а як виводять свої пісні тонкими, високими голосами! А от звірятка навпаки, свої пісні співали товстими, низькими голосами, але також надто приємно. Так і з'явилися високі та низькі звуки. Того дня Акизум зробила книжечку, яку назвала «Книжка музичних відкриттів» і записала у ній, свою першу музичну знахідку.

Казка «Як виникли ноти?»

Піднімаючись до вершини гори, Акизум помітила, що звуки через кожні сім кроків повторюються, але з іншим забарвленням. І для того, щоб краще їх запам'ятати, вона придумала імена для звуків.

Так виникли До, Ре, Мі, Фа, Соль, Ля, Сі, під загальною назвою – ноти.

Казка «Де живуть ноти?»

Гілочки чарівної яблуньки, яка з'явилась на подвір'ї, біля палацу, нахилилися трошки вбік. Деревце слухало щебетання пташок, дзюрчання струмочка, пісні дощику та дзвін краплин.

– Яка красива музика звучить навколо!, – подумало деревце.

– Але як зробити, щоб люди почули й зрозуміли музики?... А може, кожен звук матиме на гілочці своє місце? Але звуки ми тільки чуємо, побачити їх не можна. Що ж придумати, щоб усі змогли побачити звуки?... Звісно! Як тільки звук сяде на гілочку, я перетворю його у кружок – ноту.

А звуків є всього сім – сіла сім'я. І всі вони дуже різні, як звичайно, й буває в сім'ї.

І розлетілися звуки – ноти по гілочках. Першою від самого сонечка прилетіла сонячна нота – Соль, і розташувалася на другій гілочці. Її мила подружка – Мі, на першій. Фантастична нота – Фа поселилася між ними. Вони весело розмовляли між собою музичною мовою.

Прислухаємось.

(Звучить пісеньку, яка складається з цих трьох нот)

Незабаром прилетіли ще дві подружки; вони не дуже любили, коли жарко, і хотіли розташуватись нижче, ближче до землі, струмочка. Одна з них рішуче зайняла місце під першою гілочкою. Це була нота – Ре.

(Можна дограти пісеньку до кінця, із добавлянням ноти – Ре)

А скромній і добрій ноті – До, місце на гілочці не вистачило.

– Що ж робити?, – подумало деревце. Як знайти місце для доброї ноти?